

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:45
מוצאי שב"ק.....9:13
שיעורים כסדרן
נ"ך.....מלכים ב' ו"א-ו"ב
בבלי.....שבת ס"ד
ירושלמי.....ביצה כ"א
תוספתא.....כלאים ה'
רמב"ם.....סנהדרין כ'

שעה 9, גליון 33 (447)

פרשת אמור, ט"ו אייר, אבות פרק ד', שעת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

ל"ג בעומר

דער טאג ל"ג בעומר איז זייער א גרויסער טאג, עס ווערט אנגערופן די "יומא דהילולא" פון רבי שמעון בן יוחאי, דער טאג איז רבי שמעון'ס פערזענליכע שמחה. ער טיילט דעמאלט אויס טייערע מתנות פאר יעדן איינעם, אזוי ווי רייכע מחותנים פירן זיך צו טיילן ביי א שמחה טייערע מתנות, און אזוי טיילט רבי שמעון אויך. די גמרא זאגט (ברכות טו) "כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק". צדיקים האבן דאס געטייטשט אז ווען א איד געפינט זיך אין א שעת הדחק, עס איז אים ענג, ער איז אין א צרה, קען ער געהאלפן ווערן אין די זכות פון דעם גרויסן תנא רבי שמעון בן יוחאי.

אפילו ווער עס איז נישט זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ביי רבי שמעון אין דעם טאג פון ל"ג בעומר, קען זיך אבער באהעפטן צום צדיק פון וואו ער איז. דאס ווערט גערעכנט ממש אזוי ווי מען איז דארט, ווייל וואו דער מענטש טראכט דארט איז דער גאנצער מענטש. דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר זייער א גרויסער טאג, מען קען דעמאלט פועל'ן אלעס גוטס, מען זעצט זיך אנוועק און מען בעט זיך אויס ביים אייבערשטן וואס מען וויל, אין זכות פונעם בעל הילולא רבי שמעון בר יוחאי. ספעציעל ווען מען עפנט אויף א ספר הזהר, מען זיצט אויפ'ן ספר, און מען רעדט צום אייבערשטן, ווערט דאס גערעכנט אזוי ווי מען איז ביים ציון. אזוי ווערט גערעכנט אין ספר "מאור עינים" (שמח <<<<<<

א מעשה אויף די פרשה

לא יקרחו קרחה בראשם

דו האסט זיכער א זיידע אדער א באפע וואס איז געווען אין גיהנום ביי די דייטשן ימח שמם, האסטו זיכער געהערט מעשיות וואס זיי זענען אריבער; עס לאזט זיך פשוט נישט גלייבן ווי מענטשן האבן געהאט כח דאס איבער צו לעבן, און עס איז א מורא'דיגע וואונדער ווי אזוי זיי האבן געהאט די כח האבן אויפצושטעלן א אידישע שטוב, נאך זען מיט די אייגענע אויגן ווי מען האט זיי אלעס צוגענומען, און אויסגע'הרג'ט זייער גאנצע שטוב השם ישמרנו; נאר דער תירוץ איז, אז די אלע וואס האבן געלעבט מיט אמונה, זיי האבן געלעבט מיטן אייבערשטן, זיי האבן געוואוסט אז אלעס וואס גייט אריבער אויף זיי איז פונעם אייבערשטן; מיר פארשטייען גארנישט, מיר וויסן גארנישט, ממילא האבן זיי געהאט די כוחות נאכאמאל אויפצושטעלן א דור פון קינדער און אייניקלעך פארן אייבערשטן. ווען דער הייליגער רבי זכותו נגן עלינו מסאטמאר איז געווען אין ארץ ישראל, האט אים דער גרויסער בעל מקובל רבי אשר זעליג מרגליות זכרונו לברכה געפרעגט וועם קען מען געבן א קוויטל אינעם היינטיגן דור, האט אים דער רבי זכותו נגן עלינו געענטפערט: "ווען דו וועסט זען א איד ציט ארויף זיין ארבעל צו לייגן תפילין, און אויף זיין האנט איז דא א נומער פון די דייטשן ימח שמם, דעם איד קען מען געבן א קוויטל און פעטן א ברכה"; ווייל א איד וואס איז אריבער דעם גיהנום אויף דער וועלט, וואס מיר קענען זיך נישט פארשטעלן ווי אזוי זיי האבן דאס דורך געלעבט, האט אמונה אינעם אייבערשטן, און ער קומט אין שול דאווענען און טוט אן תלית ותפילין - דער איד א צדיק.

דערפאר, אז דו שרייבסט מיר אז דו ביסט אריבער א שנווערע זמן, דו ביסט געווען אין שפיטאל נישט מער געדאכט, זאלסטו זיך שטארקן מיט אמונה, און אזוי וועסטו ווערן געזונט, ווייל אלע קרענק קומען פון דעם וואס א מענטש איז דעפרעסט; מען דארף ארבעטן אויף שמחה מיט אלע כוחות.

ווער עס האט זוכה געווען צו זען מוהרא"ש זכרונו לברכה. דעם שמייכל פון מוהרא"ש קען מען נישט פארגעסן; שטענדיג איז ער ארום געגאנגען מיט א שמייכל, מען האט געקענט מיינען אז עס גייט אים טאקע גוט, עס האט אויסגעזען ווי ער האט אלעס וכו', וואס ווער עס ווייסט איז עס געווען פונקט פארקערט, מוהרא"ש האט נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין זיין לעבן, און ער האט געהאט אויסצושטיין ביטערע יסורים מביית ומבחוץ (זאכן וואס מען קען נישט פארציילן וד"). מוהרא"ש שרייבט אין די צנוואה: "לא היה לי יום אחד טוב בזה העולם - בלי שום זמא קלל, וממש בכיתי בכל יום ויום מרב צער ועגמת נפש שסכבוני מביית ומבחוץ", אויף האב נישט געהאט קיין איין גוטן טאג אין זיין לעבן, אן קיין גונומא, אויף פלעג וויינען יעדן טאג מיין גאנץ לעבן פון די יסורים וואס איז אויף מיר אריבער - סיי פון אגרויסן און סיי פון שטוב; מיט דעם אלעס האט מען דאס נישט געקענט אגען אויף אים פון אינדוריסן.

א אינגערמאן האט מיר דערציילט אז ער איז אמאל געווען ביי מוהרא"ש בינאכט, ווייל ער האט געדארפט עפעס פארעכטן; ער איז דעמאלט געווען זייער צעבראכן, ער איז זיך נישט אויסגעקומען מיט זיין ווייב וכו' און ער איז אריין אין א שרעקליכע דעפרעשן. בשעת ער האט געארבעט דארט ביי מוהרא"ש, טראכט ער צו זיך: "איך קען מער נישט אויסהאלטן, און ער האט געטראכט מחשבות פון אנטלויפן, אבער ער האט נישט געוואוסט וואו צו גען, און ער האט געטראכט מחשבות פון אנטלויפן, אבער ער האט געטראכט וואס וועט מען זאגן וכו', בקיצור, אלע מחשבות וואס א מענטש טראכט ווען ער איז מרה שחורה; פלוצלינג קומט ארויס מוהרא"ש מיט דעם שמייכל וואס ער האט אלעמאל געהאט, און זאגט אים: "זענקל, וואס ביסטו אזוי צעבראכן?" רופט זיך אן דער אינגערמאן: "אויף האב א שלעכטע ווייב, זי טרינקט מיר מיר בלוט וכו' וכו'", זאגט אים מוהרא"ש: "און אז מען האט א שלעכטע ווייב וואס טרינקט דאס בלוט איז אן עצה צו זיין צעבראכן? קום טאנצן"; מוהרא"ש זאגט אים: "זענקל, מיר גייט אויף שווער אין לעבן, אבער דאס איז נישט קיין עצה צו זיין מרה שחורה", און מוהרא"ש האט אים אנגעכאפט און געטאנצן מיט אים פאר אפאר מינוט; דער אינגערמאן האט מיר פארציילט, אז ווען ער איז אהיים געגאנגען האט ער געטראכט צו זיך: "מיין ווייב איז באמת נישט אזוי שלעכט וכו' וכו', נאר די מרה שחורה, דאס מאכט אז א מענטש זאל זיך פארלירן רחמנא לצלן.

זעט מען פון דעם, אז אפילו א מענטש האט א שנווערע לעבן, דארף ער זיך פרייליך מאכן מיט אלע זיינע כוחות; ווען מוהרא"ש האט געזען א אינגערמאן אדער א בחור וואס איז נישט פרייליך, פלעגט ער אים פרייליך מאכן; דאס דארפן מיר נאכמאכן, און דאס דארף זיין אונזער שטרעבן - צו זיין שטענדיג פרייליך און ארום גיין מיט א שמייכל.

(עצמו אמונה לך תשע"ח)

א גוט ווארט

הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ו, סימן נא): "אלט טאר מען נישט זיין! עס איז נישט גוט צו זיין אן אלטער חסיד, אן אלטער צדיק, אלט איז נישט גוט"; מען דארף זיך פסדר באנייען, נישט נאכגיין דעם יצר הרע וואס וויל נאר דער מענטש זאל זיין אלט. מוהרא"ש זאגט, דערפאר רופט מען דעם יצר הרע מיט'ן נאמען (קהלת ד, יא): "מלך זקן וקסיל", אן אלטער נארשיער קעניג, ווייל דאס איז זיין ארבעט, ער מאכט אונז אלט; דערפאר דארפן מיר גיין פארקערט פון אויף און זיך שטענדיג באנייען.

די הייליגע חכמים זאגן (ספרי ואתחנן פסקא ו, הובא בבית יוסף אורח חיים ריש סימן סא): "בכל יום יהיו בעיניך פחדשים", יעדן טאג דארף מען אנהייבן לערנען, דאווענען און דינען דעם אייבערשטן ווי א נייע זאך.

(עצמו אמונה אהרי קדושים תשי"ח)

בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

מאך א תהלים סיום פאר דיין קינד

הצורת ה' יתפרך

יום א' פרשת אחר-קדושים, ב' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן איך האב ערהאלטן אייער בריו. אודאי זאלט איר מאכן א סיום פאר אייער קינד וואס האט געענדיגט תהלים; דאס וועט אויפבויען זיין חשק און רצון ווייטער צו זאגן תהלים. עס האט נישט צו טון צי ער האט ארויסגעזאגט יעדעס ווארט אדער נישט, צי ער האט געזאגט דעם גאנצן תהלים אדער אויסגעלאזט וכו', דער סיום וועט אים אויפבויען ער זאל באקומען זעלבסטזיכערקייט.

מהר"א פלעגט דערציילן, אמאל האט פאסירט ביים גאון רבי חיים וואלאזשינער זכורנו לברכה, ער האט געהאלטן אינמיטן לערנען און עס איז אריינגעקומען א פשוטער איר - א געשעפטסמאן, און רבי חיים האט זיך אויפגעשטעלט פאר אים קלא קומתו! שפעטער האבן די תלמידים אים געפרעגט הייבן ער האט זיך אויפגעשטעלט פאר א פשוטער איר, עס איז דאך נישט קיין כבוד התורה, האט ער זיי געענטפערט אז דער איד האט שוין מסיים געווען גאנץ ש"ס, האבן זיך די תלמידים צולאכט... ווי געזאגט וואס האט שוין זיין ש"ס בכלל א חשיבות, ער איז דאך בכלל נישט קיין למדן בכלל, האט זיי רבי חיים געזאגט: "לאכט נישט! איר ווייסט דאך אז עס איז דא אן אלטע ש"ס דפוס זאלצבאך וואס איז פול מיט טעותים, עס פעלט גאנצע שורות גמרא; שפעטער האט מען געדרוקט א נייע ש"ס דפוס אמסטערדאם וואו מען האט פארראכטן אלע גרייזן און אלעס וואס פעלט, מען האט אויך צוגעלייגט הנהגות פון גדולים; מען קען נישט זאגן אויף ש"ס זאלצבאך אז דאס איז נישט קיין ש"ס, עס איז זיכער א ש"ס, נאר א ש"ס מיט גרייזן, אזוי אויך איז מיט דעם פשוטן איד, ער האט געענדיגט ש"ס, נאר וואס דען? עס האט טעותים, ער פארשטייט נישט אלעס - איז ער נישט ערגער פון ש"ס זאלצבאך."

זאלט איר זיכער מאכן אן עסק פון אייער זון וואס גייט ענדיגן תהלים וואס ער האט געזאגט מיט גרייזן און חסרות, דאס וועט אים אויפבויען א חשק צו גיין ווייטער.

אויף די צווייטע פראגע, ווי אזוי מען קען אים פאררעכטן ער זאל זיך אויסלערנען גוט עברי; מאכט א פראגראם ער זאל וועלן זאגן עברי. עס זענען דא ספעציעלע ספרים אויסצולערנען קינדער זאגן עברי; מאכט דאס פרויאוואט כדי ער זאל נישט פארשעמט ווערן. אויך ווען איר טייטלט אויפן ווארט און ער זאגט נישט גוט דארפט איר נישט זאגן: "נישט גוט", נאר בלייבט מיטן פינגער אויפן ווארט וועט ער וויסן אז ער דארף טראכטן און צולייגן קאפ צו וואס ער זאגט, אז ער זאל ארויסזאגן גוט דאס ווארט. און ווען ער זאגט גוט דאס ווארט זאלט איר אים זאגן הייבט מיט א שמייכל: "א מחנה!" און אז ער הייבט אן א ווארט האלבןועגס גוט און אינמיטן לויפט ער צום קומענדיגן ווארט און זאגט נישט גוט, זאלט איר איבערזאגן די חלק ווארט וואס ער האט גוט געזאגט און בלייבן שטיל, וועט ער פארשטיין אז ער דארף דאס איבערזאגן.

בעטס דעם אייבערשטן אויף יעדן קינד באזונדער אז אלע זאלן זיין ערליכע אידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים

(עצתו אמורה אחר קדושים תש"פ)

>>>>>

לב, מסכת שבת) אז דער צדיק איז באהאלטן אין זיין ספר. און אזוי זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קצ"ב) אז דער פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיין ספר, און דערפאר ווען מען זיצט ביים ספר פונעם צדיק ווערט עס גערעכנט אזוי ווי מען איז ביי זיין ציון.

אודאי ווער עס איז נא זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ממש ביים ציון איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם. אפילו א גאנץ יאר איז אויך זייער א גרויסע זאך צו גיין צו קבר פון א צדיק, און זיכער ווען עס איז אין די יומא דהילולא פון דעם צדיק. און נאכדערצו ביי רבי שמעון אין מירון ל"ג בעומר, קען מען זיכער פועלן גרויסע ישועות און רפואות און אלעס גוטס.

א רואיג פלאץ אין א ווינקל

די וואס פארן נא קיין מירון אום ל"ג בעומר דארפן וויסן אז רבי שמעון געפינט זיך נישט נאר אין די מערה, נאר ער איז אויך אין גאנצע געגנט ארום, אין די גאנצע בארג פון מירון. די גאנצע בארג האט די קדושה פון רבי שמעון, מען דארף זיך נישט מוסר נפש זיין זיך אריינצושטופן אין די מערה. מען טרעפט זיך א רואיג פלאץ אין א ווינקל, און פון דארט איז מען זיך מקשר צו רבי שמעון, און מען געט זיך אויס ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף. דער זכות פון רבי שמעון מיט אלע גרויסע צדיקים וואס ליגן דארט באהאלטן איז זיכער מגין אז מען זאל נשעל געהאלפן ווערן מיט וואס מען דארף.

אן אינטערעסאנטע זאך זעט מען ביי רבי שמעון אין מירון, עס קומען זיך צוזאם אלע נשמות-ישׂראל פון קליין ביז גרויס. רבנים און אדמור"ם, חסידים און מתנגדים, אשכנזים און ספרדים, אלע קומען צו רבי שמעון און געפינען זיך דאס פלאץ דארט, ווייל די גרויסע צדיקים האבן א שפראך צו יעדן איד אן אויסנאם. אין ספר בית אהרן פון דעם צדיק רבי אהרן קארלינער ז"ע שטייט א געוואלדיגע לשון: "אזוי ווי דער אייבערשטער איז פאר יעדן איינעם, אזוי איז רבי שמעון אויך פאר יעדן איינעם, און אפילו פאר נידריגע מענטשן". זעט מען אז יעדער איד קען האבן חיות פון רבי שמעון בן יוחאי, און דערפאר פארן אזויפיל אידן צו זיין ציון, און פועלן אויס אלעס גוטס.

שיסן מיט א פייל און בויגן

דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים סימן ס"ג) אז צו שיסן מיט א פייל און בויגן אום ל"ג בעומר, איז א סגולה פאר קינדער. דאס מיינט סיי א סגולה צו האבן קינדער, און סיי א סגולה צו האבן נחת פון די קינדער, און זיי אויפציען גרינגערהייט. אנשי שלומינו פירן זיך צו מקיים זיין וואס דער רבי זאגט, און שיסן מיט א פייל און בויגן אום ל"ג בעומר.

מען קען דאס פארשטיין לויט די מעשה וואס דער מדרש דערציילט אז עס איז אמאל געקומען א פאר-פאלק צו רבי שמעון בר יוחאי אז זיי ווילן זיך גטן ווייל עס איז שוין דורך א לאנגע צייט פון זייער חתונה און זיי האבן נאכנישט זוכה געווען צו האבן קינדער. האט זיי רבי שמעון געזאגט אז זיי קענען זיך גטן אבער אזוי ווי ביי זייער חתונה האבן זיי געמאכט א גרויסע סעודה, זאלן זיי יעצט אויך מאכן א גרויסע סעודה ביים זיך גטן. זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן געמאכט א גרויסע סעודה ביי זיי אינדערהיים, דער מאן האט זיך אונגעטרינקן מיט וויין ביי די סעודה, און נאך די סעודה האט ער געזאגט צו זיין ווייב שיכורערהייט: "ווען דו גייסט יעצט אהיים צו דיין טאטע'ס הויז קענסטו דיר אויסקלויבן סיי וועלכע גוטע זאך וואס דו דארפט פון דא און עס מיטנעמען מיט דיר", און אזוי איז ער איינגעשלאפן שיכורערהייט. ווען דער מאן איז שוין טיף געשלאפן, האט די פרוי געזאגט פאר אירע קנעכט אז זיי זאלן אויפהייבן דעם מאן מיט זיין בעט און אים אריבער געטראגן צו איר טאטע'ס הויז. זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן אים אריבער געטראגן צו איר טאטע'ס הויז מיט זיין בעט. ווען דער מאן האט זיך דערוועקט און ער האט געזען וואו ער געפינט זיך, האט ער איר געפרעגט: "וואו געפינ איך זיך דא?" האט זי געענטפערט: "דו האסט מיר געזאגט אז איך קען נעמען סיי וועלכע גוטע זאך וואס איך וויל פון דיין הויז, און עס אהיים טראגן צו מיין טאטע'ס הויז, און דערפאר האב איך דיר גענומען, דאס איז די בעסטע זאך וואס איך האב זיך אויסגעקליבן..."

זענען זיי צוריק געגאנגען צו רבי שמעון, זיי האבן אים דערציילט די מעשה, און געפרעגט וואס זיי זאלן טון ווייטער. ווען ער האט געהערט די מעשה האט ער זיי געזאגט: "אויב אזוי, אז איר האט זיך אזוי שטארק ליב, זאלט איר טאקע בלייבן אינאיינעם, און איך וואונטש אייך אן אז איר זאלט געהאלפן ווערן מיט קינדער". און אזוי איז טאקע געווען אז זיי זענען געהאלפן געווארן מיט ליכטיגע געזונטע קינדער. זעט מען ווי רבי שמעון בר יוחאי האט געהאלפן אידן צו האבן קינדער. און דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר, וואס דעמאלט איז זיין יומא דהילולא, מסוגל פאר קינדער.

(שיחות מהר"א ש ערך ל"ג בעומר)

פסח שני - איך וויל אויך?

פון די מצוה פון פסח שני קען יעדער איד ארויסנעמען א געוואלדיגע התחזקות אין יעדן מצב. עס זענען געווען מענטשן וואס זענען געווען טמא ביים ערשטן קרבן פסח, און זיי האבן נישט געקענט מקריב זיין דעם קרבן פסח, זיי האבן אבער נישט אויפגעגעבן, נאר זיי זענען געקומען צום צדיק, צו משה רבינו, און געטענה'ט "למה נגדע?" - פארוואס זאלן מיר זיין ווייניגער? מיר ווילן אויך מקריב זיין דעם קרבן פסח, און דער אייבערשטער האט זיי געגעבן גערעכט און זיי וועלן קענען מאכן דעם קרבן פסח אין פסח שני.

דאס איז א מוסר השכל פאר יעדן איד, אפילו ווען עס לויפן דורך טעג וואכן און חדשים מיט גארנישט, דארף מען געדענקן אז עס איז קיינמאל נישט צו שפעט, מען קען אייביג אנהייבן פון ניי צו זיין אן ערליכער איד, אזוי ווי די אידן וואס האבן פארפאסט דעם ערשטן קרבן פסח, וואס דעמאלט זענען די אידן אריין אין די קדושה, און זיי האבן נאך אלץ געהאט א תקנה, און די ועלפע איז ביי יעדן איד.

דער צדיק רבי ישראל סאלאנטער ז"ל איז אמאל אריינגעגאנגען צו א שוסטער אביסל שפעט ביינאכט, ער האט זיך אנטשולדיגט פאר'ן קומען אזוי שפעט, אבער ממש יעצט האט זיך זיין שייף צוריסן, און ער וויל וויסן אויב דער שוסטער קען עס נאך פארעכטן. האט דער שוסטער געזאגט: "ווי לאנג די ליכט ברענט נאך, קען איך עס נאך פארעכטן".

רבי ישראל ז"ל איז זייער נחמדר געווארן פון די ווערטער וואס ער האט געהערט, דאס איז דאך א געוואלדיגע מוסר השכל, ווי לאנג די ליכט, וואס דאס איז די נשמה, ברענט נאך, קען מען אלעס פארעכטן, און ער פלעגט דאס איבער'ן חורין זיין גאנץ לעבן, "ווי לאנג א מענטש לעבט נאך, קען ער אלעס פארעכטן".

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ם חלק ב סימן ח"י) "קיינ יאוש איז גארנישט פארהאן", אויב דו גלייבסט אז דו קענסט פארדארבן, גלייב אז דו קענסט אויך פארעכטן" (שם ק"ב), ווייל ווי לאנג א מענטש לעבט קען ער אלעס פארעכטן.

איין זאך דארף מען אבער געדענקן אז דאס דארף גיין דורך א צדיק, אזוי ווי מיר זען אז די אידן וואס האבן געוואלט מקריב זיין דעם קרבן פסח האבן געדארפט גיין צום צדיק משה רבינו און ער האט זיי געהאלפן, און די ועלפע איז אין אלע דורות, ווען א איד כאפט זיך אז ער פארברענגט די יארן מיט נארישקייטן, און ער גייט צום צדיק, און ער פאלגט וואס דער צדיק לערנט אים, וועט ער זיכער אלעס פארעכטן און זיין אן ערליכער איד.

(שיחות מוהר"ם חלק ט"ו ערך פסח שני)

א הימל מענטש

פסח שני מען קען האבן חמץ און מצה צוזאמען אינדער היים, דאס לערנט אונז אז מען קען האבן גשמיות און רוחניות אינאיינעם. עס איז דא א טעות ביי מענטשן אז צו זיין א צדיק, א "הימל מענטש", דארף מען זיך אינגאנצן אפשניידן פון די וועלט, זיך איינשפארן אינדערהיים און נישט רעדן מיט קיינעם. אבער דער אמת זאגן חז"ל (בראשית בפה ד' ו) פארוואס הייסט די הימל "שמים"? ווייל עס איז צוזאמגעשטעלט פון קע און מים, פון פייער און פון וואסער, פון צוויי קעגנזייטיגע זאכן, וואסער לעשט אויס פייער, און פייער טרוקנט אויס וואסער, און ווען די ביידע זאכן שטעלן זיך צוזאם ווערט דאס א הימל.

דאס מיינט א "הימל מענטש", פון איין זייט לעבט ער אויף די וועלט מיט זיין ווייב און קינדער און ער האנדלט מיט מענטשן, אבער פון די אנדערע זייט איז ער אן ערליכער איד, ער דאווענט דריי מאל א טאג מיט מנין, ער כאפט אריין יעדן טאג עטליכע פסוקים חומש אביסל משניות אביסל גמרא אביסל שלחן ערוך. דאס איז א ריכטיגע הימל מענטש.

(שיחות מוהר"ם חלק י"ד ערך פסח שני)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי היט מען די קינדער פון קשיות אויף אמונה פון א קרוב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, קודם וויל איך זאגן א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים און חידושים, ס'געבט מיר לעבן אין אלע תחומים, איך זאל זיך קענען אומגיין מיט מיינ ווייב און קינדער, און צו קענען לערנען אזויפיל תורה אויפ'ן סדר דרך הלימוד.

איך האב א קרוב וואס איז נישט קיין שומר תורה ומצוות, ער האט זיך דערקלערט אלס אפיקורס, און ער קומט אסאך צו מיינ שווער אינדערהיים, און ס'שטערט מיר זייער שטארק ווען ער דרייט זיך דארט, בפרט ווען מיינע קינדער פרעגן קשיות. אויף וויל איך וויסן צי מ'קען אים מצרף זיין צו מנין, צום דאווענען אדער בענטשן, און בכלל ווי אזוי מ'דארף צו האנדלען אין אזא פאל.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך יום ב' פרשת אמור, י' אייר, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. רעד צו דייער קינדער אסאך דיבורי אמונה, דאס איז וואס דו קענסט טון. מען קען נישט נאכגיין קינדער פיר און צוואנציג שעה; וואס ווייסטו וואס זיינע חברים רעדן? וואס ווייסטו וואס ער הערט אין גאס? וואס ווייסטו מיט וועם ער חבט דך? ליידער ליידער זענען דא זייער אסאך געפאלענע מענטשן וואס קענען פארדרייען קליינע קעפעלעך מיט כלומר'ישע קשיות, וואס נאר מיט א קליינע קאפ איז דאס א קשאי. אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן לב) מען פרעגט פון א קינד א שאלה, אז ביי איינעם אין שטוב האט זיך אויסגעשאסן א פענסטער האט ער גענומען א פענסטער פונעם אנדערן צימער און געלייגט אין דעם צימער, פרעגט מען דאס קינד: "פארוואס האט מען ארויס גענומען די פענסטער פון דעם אנדערן צימער און געלייגט אין דעם צימער, אמער, די פיגל קען דאך יעצט ארויס פליען פון יענעם צימער, וואס האט מען אויפגעטון?!" ווען מען פרעגט אים די קשאי לייגט מען אריין דעם תירוץ אין די קשאי, בלייבט דאס קינד צעמילשט מיט די קשאי; איי די קשאי איז נישט געשטויגן און נישט געפלויגן, ער האט נישט קיין פינגלעך, ער האט געלייגט דעם פענסטער עס זאל נישט זיין קאלט וכדומה, אבער דער קליינער מוח בלייבט פארטומלט און ווייסט נישט וואס צו ענטפערן.

אז מען וויל אויפשטעלן ערליכע דורות איז דא איין עצה: "רעדן אסאך פון אמונה"; ווי מער מען רעדט פון אמונה אלץ שטערקער ווערט אויפגעבויט די אמונה, מען שפירט דעם אייבערשטן מיט אזא שטארקייט, ממש מען זעט דעם אייבערשטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ם חלק א, סימן סב): אויך דעם וואס שטייט אין זוהר הקדוש (משפטים צה): "עוליקמתא לשפירתא דלית לה עינין, גופא שפירתא ואתגלי, נפקת בצפרא ומתכסיא ביממא, מתקשטת בקשויטין דלא הו"; זאגט דער רבי אזוי: עוליקמתא שפירתא - דאס איז אמונה, אבער דלית לה עינין - עס האט נישט קיין אויגן, דאס הייסט מען טאר נישט פרעגן קיין קשיות, נאר מען דארף זיך שטארקן מיט אמונה פשוטה אינעם אייבערשטן. גופא שפירתא - זי איז באהאלטן, ווען דו וועסט בעטן איינער וואס האט אמונה ער זאל דיר מסביר זיין א טעם און א סברה אין די אמונה, וועט ער נישט האבן וואס צו ענטפערן, ווייל אז מען פרעגט א מאמין בהשם יתברך, זיי מסביר וואס דער אייבערשטער איז, קען ער דיר נישט ענטפערן, אבער ואתגלי - ביי אים איז עס אזוי קלאר, אזוי ווי ער זעט דאס מיט די אויגן. נפקת בצפרא - יעדן צופרי ווערט צוריק באנייט די אמונה, ומתכסיא ביממא - און דורכ'ן טאג ווערט עס פארדעקט, ווייל מען ווערט אריין געשלעפט אין די ארבעט און מען לויפט נאך געלט, צוביסלעך פארגעסט מען פונעם אייבערשטן.

בנוגע אים מצרף זיין צו מנין וכר; על פי רוב זענען די אלע נישט קיין אפיקורסים, זיי זענען צעבראכענע דערפעסטע מענטשן, עס פאסט זיי נישט צו זאגן אז זיי זענען צעבראכן און זיי דארפן אויפמערקזאמקייט, דעריבער זאגן זיי אז זיי זענען נישט גלויביגע, מיינענדיג אז אזוי וועלן זיי באקומען זייער אויפמערקזאמקייט (עטענשאן), אבער טיף אין הארץ גלייבן זיי אויך אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און ער טוט אלעס. וואויל איז פאר די געלטערן וואס לייגן אריין אסאך אמונה מיט שמחה אין זייערע קינדער, דורכדעם וועלן זיי זען אסאך נחת.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. (עצתו אמונה אמור תש"פ)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים, אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".
צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 347-509-4908

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (סב)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי געפונט זיך אין עכו אויף שבת, און דערנוייל ווערט די שטאט פארשלאסן, און מאַרייט זיך אויף מלחמה.
רעד

שבת אינדערפרי אינמיטן דאנווענען, איז דער שיפ'ס אגענט געקומען צום רבי'ן און געזאגט אז מ'קען מער נישט טרעפן א שיף פון רעגאז, ס'איז נאר דא א שיף פון אראבישע סוחרים וואס פארט קיין איסטאנבול מיט סחורה. און ער האט צוגעלייגט און געזאגט, "כאטש וואס איז א גרויסע ספנה יעצט צו פארן מיט שיף מיט סחורה, ווייל די סאלדאטן אויף די קריג'ס שיפן נעמען און געפענגעניש פילע שיפן, פון דעסט נוען האלט איהן אז ס'לייגט זיך ענדערש צו נעמען די ריזיקע, ווי איידער צו בלייבן דא און שטאט, וואס איז פיל א גרעסערע ספנה. איהן האב געהערט אז ס'איז ארויס א באפעל אז ביז צוויי דריי טעג הויבט זיך דא אן די מלחמה, און ס'וועלן זיכער געהרג'ט ווערן פילע מענטשן אין שטאט. דערפאר בעט איהן דעם רבי'ן ער זאל מיר מתיר זיין צו פקוח נפש וואס איז דווקא שבת (שבת ק"ג)."

רעה

דער שיפ'ס אגענט איז טאקע גלייך געגאנגען און געקויפט א פילעט אויפ'ן שיף, און געגעבן א גאלדענעם רענדל פאר איינגאבע.

פארענענדע קומט א"ה
גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

אין נאמען פון די פילע טויזנטער אידן איבער די וועלט וועלכע שעפן חיזוק און התעוררות פון די חיזוק און עצות, שיעורים און דרשות; וואונטשן מיר א הארציגע ברכת מזל טוב פארן

ראש ישיבה שליט"א

צום געבורט פון אן אייניקל, א אינגל ביי בנו בכורו מו"ה שלמה ראטה שליט"א

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל זען אסאך אידיש נחת פון אלע קינדער און אייניקלעך און תלמידים, דורות ישרים ומבורכים, געזונט און פרנסה מיט פיל אידיש נחת. דער אייבערשטער זאל העלפן אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל ווייטער קענען ממשיך זיין מיט די עבודת הקודש צו מחזק זיין אידישע קינדער איבער די גאנצע וועלט, אריינברענגען די עצות פון הייליגן רבי'ן אין אידישע קינדער, אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט, מיט בני ברוכי חיי אריכי ומזוני ריחיי וסיעתא דשמיא

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר

מו"ה אשר לעווי הי"ו

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן ער זאל זען אסאך אידיש נחת געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

מוסדות היכל הקודש ברסלב

נתייסדה ע"י כ"ק מוהרא"ש ז"ע

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר

מו"ה יונה זינגער שליט"א

מרבני כולל היכל הקודש ברסלב

צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

דער אייבערשטער זאל העלפן ער זאל זען אסאך אידיש נחת געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' שמחה ביי אנשי שלומינו, צום געבורט פונעם ערשטן אייניקל ביים ראש ישיבה שליט"א

א גרויסע שמחה הערשט ביי אנשי שלומינו מיט די נייעס אז עס איז געבוירן געווארן א אינגל למזל טוב צו הר"ר שלמה ראטה הי"ו, דער עלטסטער זון פונעם ראש ישיבה שליט"א און איידעם פון הר"ר יואל טייטלבוים שליט"א גבאי ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב פרעמישלאן קרית יואל.

יעצט אין די צייט פון די געהויבענע שמחה ביים ראש ישיבה שליט"א - וואס איז זיך מוסר נפש און עס גייט אים אין לעבן אז נאך אידן זאלן האבן א גוט לעבן מיטן אייבערשטן, אידן זאלן מצליח זיין אין לעבן, האבן שלום בית, און עכט אידיש נחת פון די קינדער - וואונטשן אים אלע אנשי שלומינו אז ער זאל ווייטער קענען ברענגען אידן צום אייבערשטן און ווייטער קענען פארשפרייטן די גוטע עצות פון הייליגן רבי'ן אויף די גאנצע וועלט, כאוות נפשו, און ער זאל זען אידיש נחת ביי זיינע קינדער און אייניקלעך.

אזוי אויך פארן זידן הר"ר יואל טייטלבוים שליט"א וואס איז דער איבערגעגעבענער גבאי פונעם ביהמ"ד היכל הקודש אין קרית יואל, א לעכטיג ווינקל אינעם עצי תמרים קווארטל, וואו אידן פון די גאנצע שטאט וואס זוכן א גוט ווארט און אן עצה פאר'ן לעבן ווייסן אז דארט קען מען קען שטענדיג באקומען לופט צום אטעמען און חיות ווייטער אנצוגיין מיטן לעבן. יעצט ווען עס איז געבוירן געווארן אן אייניקל ביי הר"ר יואל שליט"א איז די וואונטש פון אנ"ש אז ער זאל ווייטער קענען אנגיין מיט זיין עבודת הקודש, און קענען מופיץ זיין די ליכטיגקייט פון הייליגן רבי'ן לכל דורש ומבקש, און ער זאל האבן אסאך אידיש ביי די קינדער און אייניקלעך.

אין דער צייט אז אויך דער וואונטש פון אנשי שלומינו צום בעל שמחה הר"ר שלמה שליט"א, מרבני כולל היכל הקודש ברסלב, וואו ער לערנט מיט גרויס התמדה טאג טעגליך און איז זיך משלים אין תורה והוראה, אז ער זאל ווייטער שטייגן בתורה און יראת שמים און ער זאל זען אסאך אידיש נחת געזונטערהייט אמן.

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל!

סיום מסכת ראש השנה 101 מאל

אין די יעצטיגע קאראנע צייטן, ווען אלעס איז פארשלאסן און פארזיגלט, גייען אבער די בחורים פון ישיבה אן מיט זייערע שיעורים כסדרן, יעדער איינער וואו ער געפונט זיך, און נוצן אויס די צייט על התורה ועל העבודה. שמועסן און פארברענגען מיט חברים קען מען דאך סיי ווי נישט יעצט, דערפאר איז עס די פאסיגסטע צייט אריינצוקאפן ווי מער תורה, יעדער לערנט וויפיל ער קען לויט זיין דרגא, און מ'הערט כסדר פילע סיומים פון בחורי הישיבה.

די וואך האט הבחור החשוב לייבי ראטה נ"ו, זוכה געווען צו מאכן א סיום אויף מסכת ראש השנה, וואס ער האט געלערנט 101 מאל. דער ראש ישיבה שליט"א איז מעווד די בחורים אז נאכדעם וואס זיי זענען זוכה צו ענדיגן גאנץ ש"ס, זאלן זיי נעמען איין מסכתא און עס איבערגיין 101 מאל, און דערנאך נעמען נאך א מסכתא און איבערלערנען 101 מאל, און אזוי ווייטער.

דער חשובער בחור המסיים האט שוין זוכה געווען צו ענדיגן גאנץ ש"ס, און אויך 101 מאל מסכת תענית, און יעצט האט ער זוכה געווען צו ענדיגן 101 מסכת ראש השנה. אויסער די פילע אנדערע שיעורים כסדרן וואס לערנט און איז מסיים כסדר.

ביים סיום האט דער ראש ישיבה שליט"א שטארק ארויסגעברענגט די גרויסקייט פון א בחור וואס נוצט אויס די צייט ווי עס דארף צו זיין, ספעציעל אין די יעצטיגע צייט ווען ס'איז סיי ווי נישטא וואו צו גיין און קומען, קען א בחור מיט שכל זוכה זיין אריינצוקאפן גאר אסאך תורה.

דער אייבערשטער זאל העלפן ער זאל ווייטער קענען שטייגן בתורה ועבודה, און האבן אלעס גוטס אין לעבן.
כי הם חיינו ואורך ימינו!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידריס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908

מסדר זיין דעם טאג

מ'זיצט אינדערהיים, נישטא וואו צו קומען און גיין, ווי אזוי איז מען זיך מסדר דעם טאג? הערט א רייכע שיעור אין דעם נושא: קול ברסלב 212-444-9191 1, 2, 1, 6, 2, 8

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 0797040069 / 845-351-9060 / 212-444-9169
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 0797040066 / 845-351-0910 / 212-444-9191
< BreslevCenter.com >